

Dotčené území patří mezi území s průměrnou teplotou vzduchu v rámci ČR. Dlouhodobý normál teploty vzduchu v České republice je 8,3 °C. Scénáře do roku 2090 předpokládají postupný nárůst průměrných teplot na území ČR. V dotčeném území se průměrná teplota vzduchu zvýší ze současných 8,1 – 9 °C na 9,1 – 10 °C místy 10,1–11 °C v roce 2030, v r. 2050 bude převažovat 10,1 – 11 °C, v r. 2090 stoupne průměrná roční teplota v západní části území až na 11,1–12 °C.

Ad 4. Extrémní meteorologické jevy

A. Vydatné srážky

Jak je uvedeno v bodě 2, dotčené území patří k územím s nižším ročním úhrnem srážek, z toho vyplývá i nižší pravděpodobnost výskytu vydatných srážek. Denní úhrn srážek nad 10 mm nastává v současnosti v severní části řešeného území v 11–15 dnech. Do roku 2090 se nepředpokládá změna v počtu dní se srážkami na 10 mm.

B. Extrémně vysoké teploty (vlny veder)

Průměrný počet tropických dní se v současné době v západní části dotčeného území pohybuje v rozmezí 11–15 dnů, ve východní 6–10 11–15 dnů, v roce 2030 se předpokládá nárůst na 16–20 dnů, místy dokonce na 21–25 dnů, v roce 2050 místy až na 26–30 dnů zejména v centru Hluboké nad Vltavou a v roce 2090 v západní části a podél Vltavy se předpokládá 31–40 dnů. Průměrná doba trvání vlny veder (horkých vln) je v současnosti 6–10 dnů, v roce 2030 se předpokládá nárůst na 2130 dnů, v roce 2050 až na 31–40 dnů, v roce 2090 převažuje v západní části 41–50 dnů.

C. Extrémní vítr

Zájmové území patří do území, kde je průměrná rychlosť větru pro výšku 10 m na úrovni cca 3 m/s. Dle mapy extrémní rychlosti větru Ústavu fyziky atmosféry AV ČR se extrémní vítr (nad 30 m/s) může vyskytnout s periodou cca 15 let.

Ad 5. Přírodní požáry

V současné době je riziko výskytu lesních požáru kategorie 3, tzn. střední riziko na většině území na úrovni 50–75 dnů v roce. V širším území se předpokládá do r. 2090 pozvolný nárůst na 75–100 dnů s rizikem lesních požáru za rok.

Celkově je možné konstatovat, že z pohledu nejzávažnějších rizik projevů změny klimatu je zranitelnost zájmového území na střední úrovni.

Kvalita ovzduší

V současné době (březen 2022) hodnocení stávající úrovně znečištění ovzduší v zájmovém území vychází v souladu s platnými právními předpisy z údajů zveřejňovaných Ministerstvem životního prostředí, a sice hodnot klouzavého průměru koncentrací uvažovaných škodlivin za předchozích 5 kalendářních let (2017–2021). Tyto hodnoty jsou uváděny pro čtverce o rozsahu 1x1 km. Analýzu zpracovává ČHMÚ. Podle těchto údajů lze v řešeném území očekávat imisní zátěže (imisní koncentrace znečišťujících látek), které jsou uvedeny v následující tabulce. Zájmová plocha Holý vrch se nachází ve čtverci č. 45943637, zájmová plocha Kánín se nachází ve čtverci č. 460436. Pro přehled uvádíme také nejvíce zatížené území obce Hluboká nad Vltavou a to údaje ze čtverce č. 458435 (centrum města).

Tabulka 12: Imisní limity vyhlášené pro ochranu lidí a imisní koncentrace v ovzduší v zájmovém území

Znečišťující látka	Doba průměrování	Imisní limit	Imisní koncentrace č. 459436	Imisní koncentrace č. 460436	Imisní koncentrace č. 458435
Oxid dusičitý	kalendářní rok	40 µg.m ⁻³	8,5	9,4	11,1
Oxid siřičitý	24 hodin	125 µg.m ⁻³ (4 MV)	6	6	6
PM ₁₀	24 hodin	50 µg.m ⁻³ (36 MV)	29	28	29
PM ₁₀	kalendářní rok	40 µg.m ⁻³	16,3	16,2	16,6
PM _{2,5}	kalendářní rok	25 µg.m ⁻³	12,1	12,0	12,4
Benzen	kalendářní rok	5 µg.m ⁻³	0,7	0,8	0,8
Olovo	kalendářní rok	0,5 µg.m ⁻³	0,0031	0,0032	0,0032

Legenda:

MV – n-tá nejvyšší koncentrace v roce, tj. např. 4 MV znamená čtvrtá nejvyšší hodnota

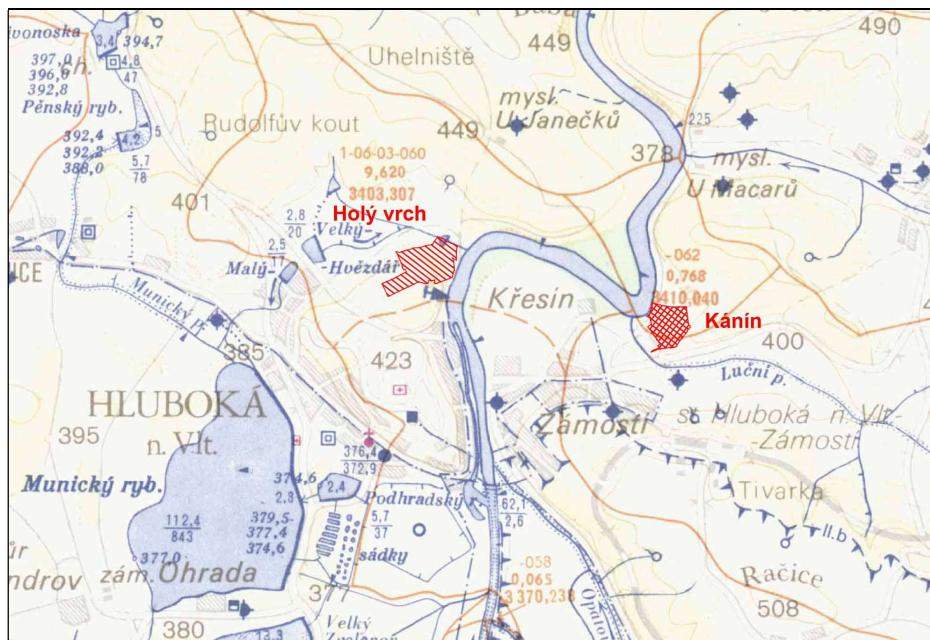
Tabulka 13: Imisní limity v částicích PM10 vyhlášené pro ochranu lidí a imisní koncentrace v částicích PM10 v zájmovém území

Znečišťující látka	Doba průměrování	Imisní limit	Imisní koncentrace č. 459436	Imisní koncentrace č. 460436	Imisní koncentrace č. 459435
Benzo(a)pyren	kalendářní rok	1 ng.m ⁻³	0,5	0,5	0,6
Arsen	kalendářní rok	6 ng.m ⁻³	1,0	1,1	1,1
Kadmium	kalendářní rok	5 ng.m ⁻³	0,2	0,2	0,2

Na základě uvedených imisních koncentrací a jejich porovnání s imisními limity lze konstatovat, že pozadové zatížení zájmového území uvažovanými škodlivinami lze považovat za přijatelné, imisní limity pro ochranu zdraví lidí jsou s rezervou splněny.

3.2.2. Povrchové a podzemní vody

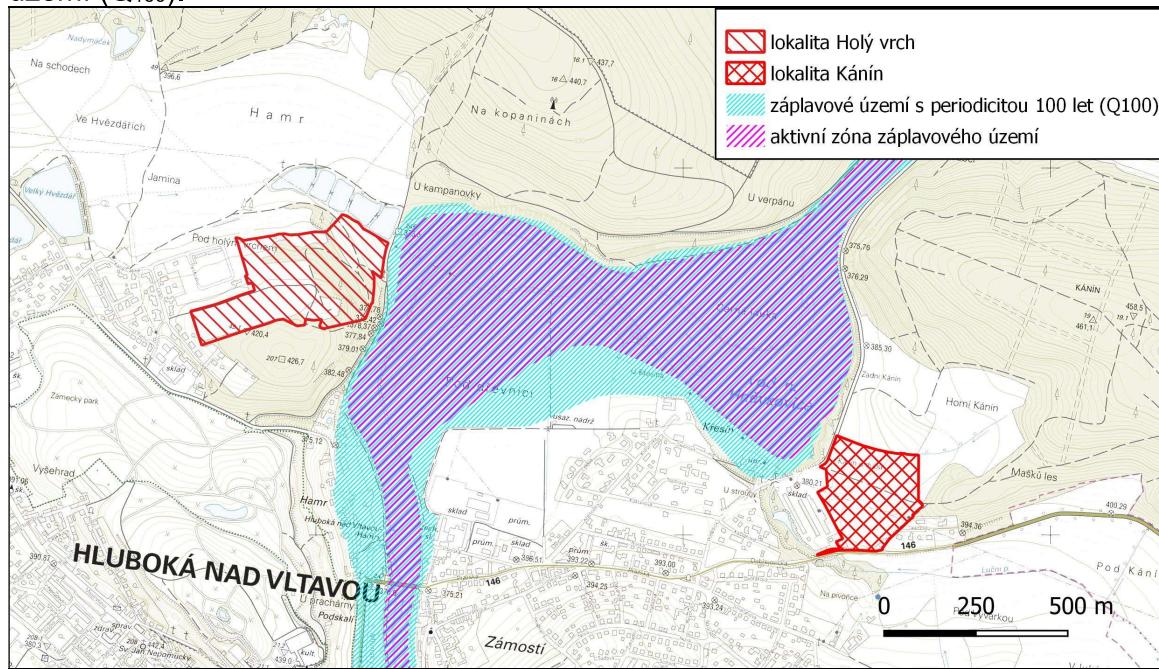
Zájmové území je součástí povodí Vltavy. Řešená plocha Holý vrch se nachází v dílčím povodí Vltava od Munického potoka po Křesínský potok č.h.p. 1-06-03-060. Rozloha dílčího povodí je 9,62 km². Na plochu Kánín zasahují dvě dílčí povodí a to č.h.p. 1-06-03-062 povodí Vltavy od Křesínského potoka po Dobřejovický potok v severní části a č.h.p. 1-06-03-061 povodí Křesínského potoka v jižní části.

Obr. 8: Vodohospodářská mapa

Plocha Holý vrch se nachází na levém břehu Vltavy cca 250 m od toku Vltavy. Na ploše určené pro výstavbu se nenachází žádný vodní tok, na území nezasahuje záplavové území (hladina Q₁₀₀). Severně plochy je soustava pěti rybníků na bezejmenném vodním toku. Na toku jsou rybníky Velký a Malá Hvězdář.

Plocha Kánín je vymezena na pravém břehu Vltavy. Severní hranici tvoří bezejmenný pravostranný přítok Vltavy. Jižně plochy za silnicí II/146 protéká Luční potok, před ústím do Vltavy je na něm vybudován vodní nádrž. Na území nezasahuje záplavové území (Q₁₀₀).

Obr. 9: Záplavová území (zdroj dat ÚAP 2021)

Řešená území spadají do vodního útvaru podzemních vod 63201 Krystalinikum v povodí Střední Vltavy. Vodní útvar je hodnocen z hlediska chemického a kvantitativního stavu jako vyhovující.

Řešená území nezasahují na území ochranného pásma vodního zdroje. Nebyla zde vymezena chráněná oblast přirozené akumulace vod.

3.2.3. Půda

Řešené plochy jsou vymezeny na zemědělské půdě. Dle půdní mapy v oblasti převažují hnědé půdy, v širším okolí se vyskytují pseudogleje. Dle podrobnější mapy se jedná u plochy Holý vrch o hnědé půdy (kambizemě), u plochy Kánín o arenosol (regozem).

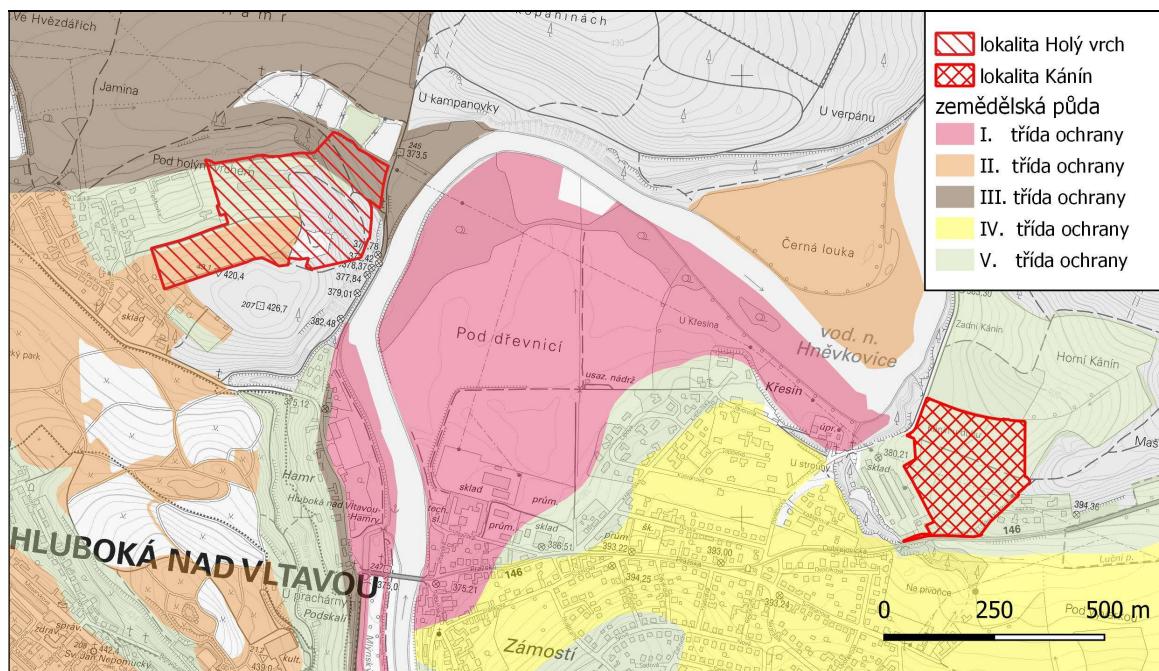
Plocha Holý vrch je vymezena na mírném svahu se severní expozicí v nadmořské výšce 390-410 m n.m. Celkový obsah skeletu se pohybuje mezi 25 - 50 %. Půdy jsou mělké v mírně teplém, mírně vlhkém klimatickém regionu a produkčně málo významné.

Plocha Kánín je vymezena na mírném svahu se západní expozicí v nadmořské výšce 385-400 m n.m. Celkový obsah skeletu se pohybuje mezi 10 - 25 %. Půdy jsou hluboké v mírně teplém, mírně vlhkém klimatickém regionu a produkčně málo významné.

Zemědělské půdy se klasifikují pomocí bonitovaných půdně ekologických jednotek, BPEJ (Vyhláška MZe č. 48/2011 Sb. ve znění pozdějších předpisů). Každá BPEJ je tvořena pětimístným číselným kódem. Prvý číselný znak vyjadřuje charakteristiku klimatických podmínek. Je vymezeno deset klimatických regionů označených číslicemi 0-9. Dvojcíslí druhého a třetího znaku BPEJ charakterizuje půdní podmínky a vyznačuje hlavní půdní jednotku. Je vymezeno 78 HPJ označených číslicemi 01-78, které vyjadřují základní vlastnosti půdy.

Zemědělské půdy jsou rozděleny do 5 tříd ochrany na základě bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ). Nejcennější půdy jsou zařazeny do I. a II. třídy ochrany, cennost klesá od I. třídy do V. třídy ochrany, která představuje půdy s velmi nízkou produkční schopností.

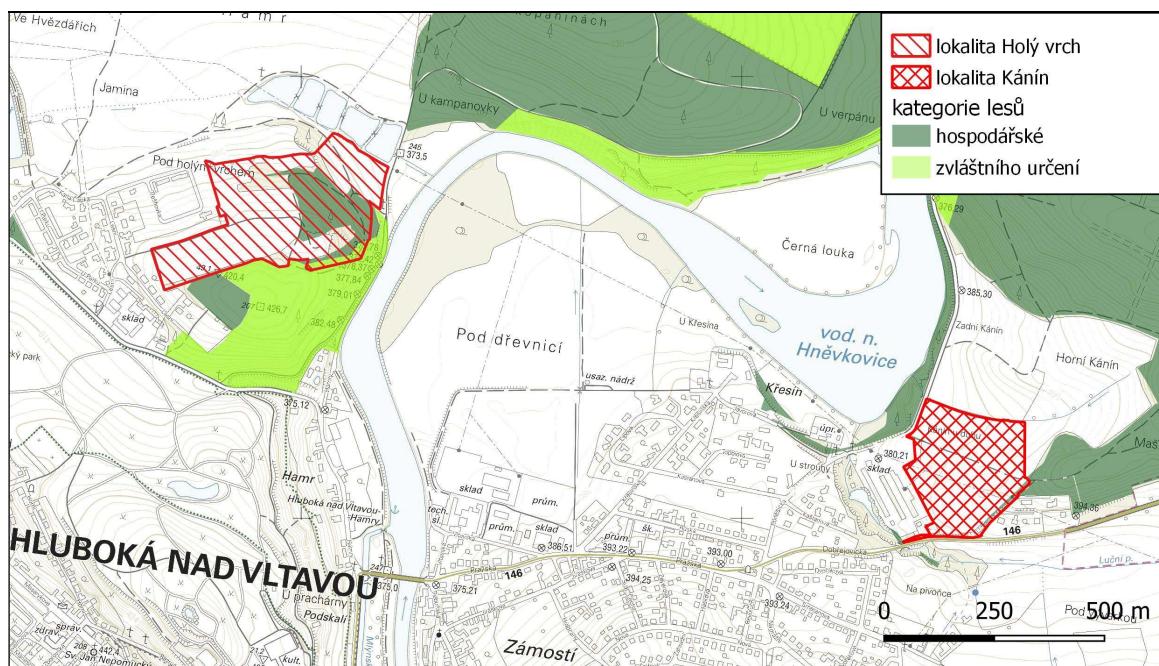
Na řešené ploše Holý vrch se nachází BPEJ 5.37.56), která spadá do V. třídy ochrany. Na ploše Kánín se nachází BPEJ 5.21.12, která spadá do V. třídy ochrany.

Obr. 10: ZPF v řešeném území (zdroj dat ÚAP 2021)

V těsné blízkosti plochy Holý vrch se nachází les kategorie lesa hospodářského. Nově vymezené zastavitelné plochy do lesa nezasahují.

V těsné blízkosti plochy Kánín se nachází les kategorie lesa hospodářského. Plocha do lesa nezasahuje.

Obr. 11: PUPFL v řešeném území (zdroj dat ÚAP 2021)

3.2.4. Geomorfologie a geologické podmínky

Geomorfologická charakteristika

Podle regionálního geomorfologického členění se lokalita Holý vrch nachází v Českomoravské soustavě na rozhraní podsoustav Středočeské pahorkatiny a Jihočeských pánví. Severní část leží na okraji Středočeské pahorkatiny, v celku Táborská pahorkatina, podcelku Písecká pahorkatina a okrsku Ševětínská vrchovina. Jižní část náleží Hlubocké pahorkatině (celek Třeboňská pánev, podcelek Lišovský práh). Povrch území je mírně svažitý s nadmořskou výškou cca 395-410 m n.m.

Lokalita Kánín spadá do Hlubocké pahorkatiny (celek Třeboňská pánev, podcelek Lišovský práh). Povrch území je také mírně svažitý s nadmořskou výškou cca 385-400 m n.m.

Geologická charakteristika

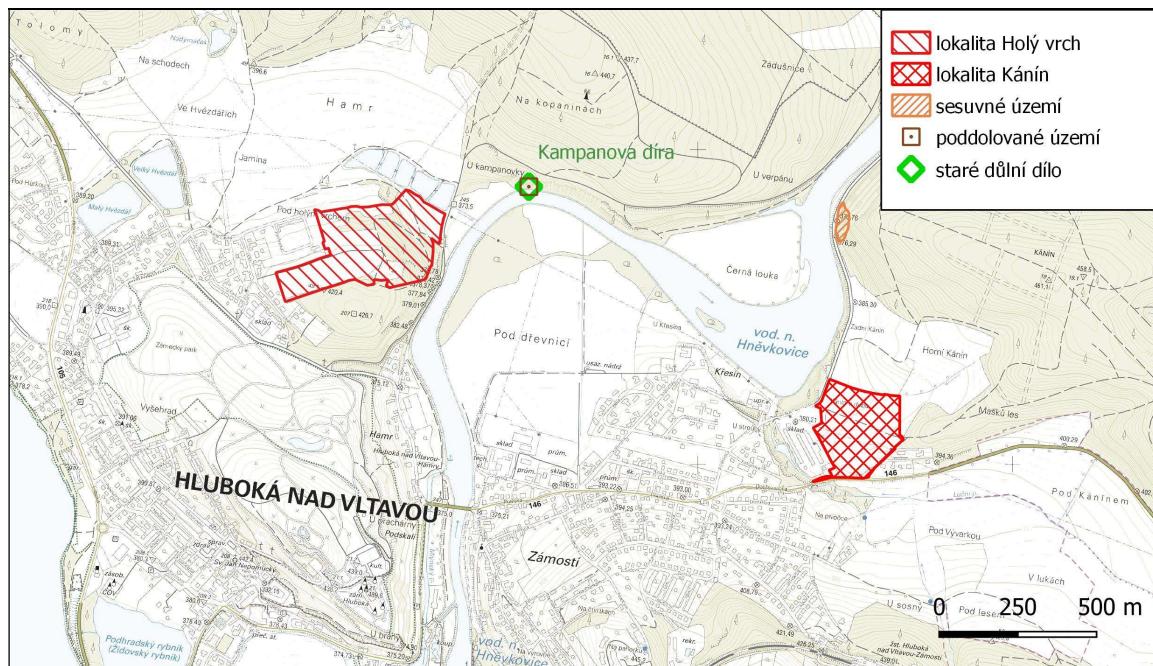
Zájmové plochy se nachází při tektonické linii mezi krystalickými horninami moldanubika a sedimenty budějovické pánve. Převýšení oproti budějovické pánvi je cca 40 m.

Na lokalitě Holý vrch převažuje hornina migmatit. Jedná se o metamorfovanou horninu složenou ze dvou složek granitové a rulové.

Na lokalitě Kánín převažují kvartérní sedimenty, blíže Vltavy se jedná o nezpevněné pískové sedimenty, v jižní části pískovo hlinité sedimenty.

Nerostné suroviny

V zájmovém území a jeho blízkosti nejsou evidována žádná chráněná ložisková území a prognózní zdroje surovin, žádná poddolovaná území, sesuvy a svahové deformace.

Obr. 12: Horninové prostředí v řešeném území (zdroj dat ÚAP 2021)

3.2.5. Příroda a krajina

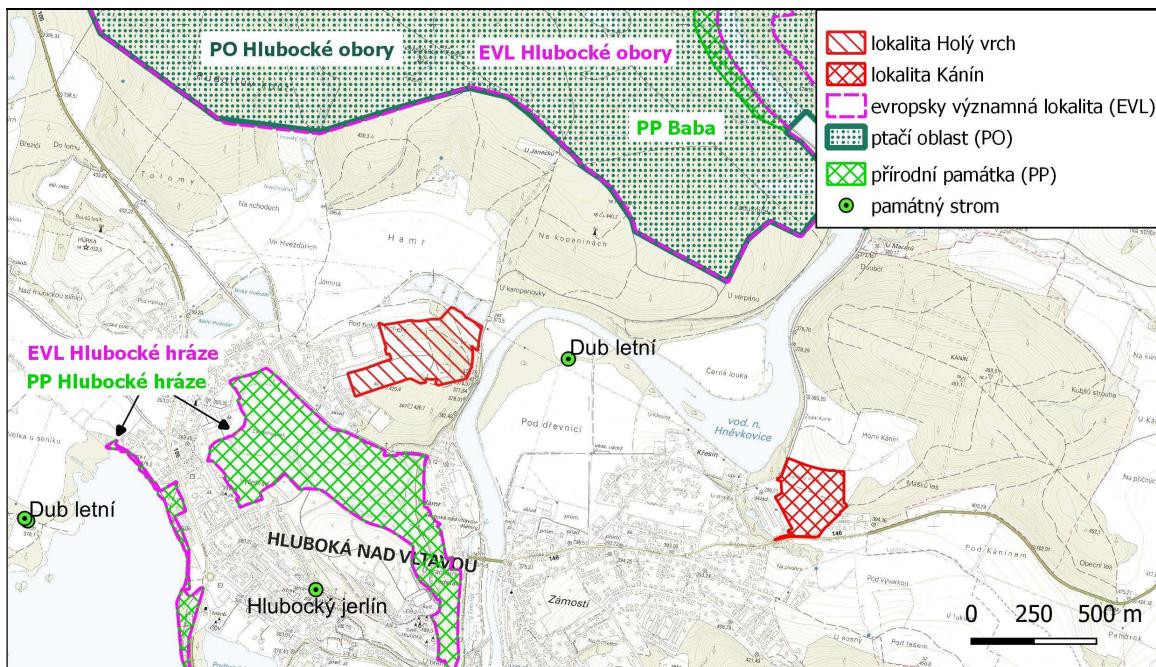
Zvláště chráněná území, lokality soustavy Natura 2000

Posuzované plochy nezasahují do žádné evropsky významné lokality (EVL) podle směrnice Rady Evropských společenství č. 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť ani ptačí oblasti (PO) dle směrnice Rady Evropských společenství č. 2009/147/ES o ochraně volně žijících ptáků (směrnice o ptácích). Nejbližší EVL jsou Hlubocké hráze a Hlubocké obory. Hlubocké obory jsou též vyhlášeny ptačí oblastí. EVL a PO Hlubocké obory leží severně řešených ploch ve vzdálenosti cca 850 m. EVL Hlubocké hráze leží cca 380 m jižně lokality Holý vrch. Příslušný úřad vliv na EVL vyloučil.

Tabulka 14: Informace o EVL a PO v okolí

EVL:	Hlubocké obory
Kód území:	CZ0314126
Rozloha:	3257,1 ha
Předměty ochrany -druhy:	dvouhrotec zelený (<i>Dicranum viride</i>) rýhovec pralesní <i>Rhysodes sulcatus</i> roháč obecný (<i>Lucanus cervus</i>) kovařík fialový (<i>Limoniscus violaceus</i>) páchník hnědý (<i>Osmoderma eremita</i>)
EVL:	Hlubocké hráze
Kód území:	CZ0313099
Rozloha:	67,79 ha
Předměty ochrany -druhy:	páchník hnědý (<i>Osmoderma eremita</i>) roháč obecný (<i>Lucanus cervus</i>) Tesařík obrovský (<i>Cerambyx cerdo</i>)
PO:	Hlubocké obory
Kód území:	CZ0311036
Rozloha:	3321,5722 ha
Předměty ochrany:	strakapoud prostřední (<i>Dendrocopos medius</i>) lejsek bělokrký (<i>Ficedula albicollis</i>)

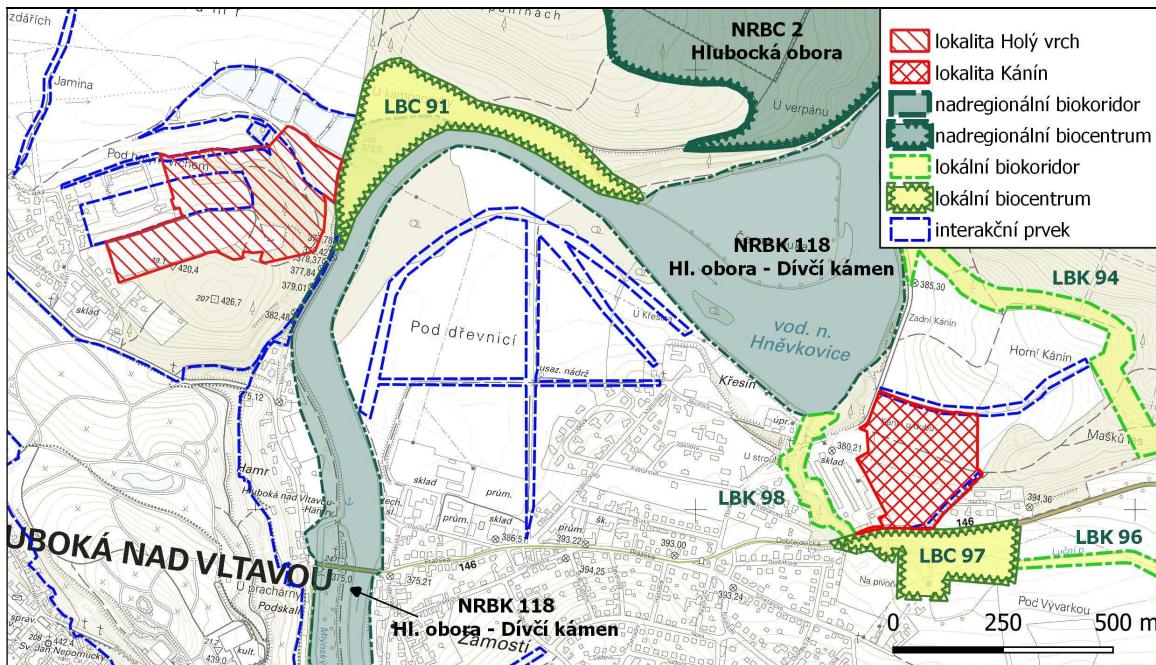
Řešené plochy nezasahují do žádného zvláště chráněného území (ZCHÚ) dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, ani do jeho ochranného pásmá. Nejbližším zvláště chráněným územím je přírodní památka Hlubocké hráze, která je vymezena ve vzdálenosti cca 350 m od plochy Holý vrch. Území přírodní památky je rozděleno do dvou oddělených částí se složitým tvarem daným předmětem ochrany, kterým je ochrana evropsky významné lokality tvořené liniovými prvky starých alejí, skupin stromů, porosty zámeckého parku s výskytem chráněných nebo významných živočišných druhů, zejména populace silně ohroženého druhu tesařík obrovský a ohroženého druhu roháč obecný, včetně jejich biotopů. Lokalita přiblížující se řešené ploše zahrnuje zámecký park. Další ZCHÚ jsou severně od řešených ploch v lesních porostech – přírodní památka Kameník, přírodní památka Baba.

Obr. 13: Zvláště chráněná území, lokality soustavy Natura 2000, památné stromy (zdroj dat ÚAP 2021)

ÚSES

Lesní porosty Staré a Poněšické obory jsou vymezeny jako nadregionální biocentrum. Vltava je nadregionálním biokoridorem. Nižší úroveň ÚSES v řešeném území tvoří lokální prvky jako LBC 91 vložené do NRBK, LBK 98, 96 a LBC97 vymezené podél Lučního potoka. Území je doplněno interakčními prvky, které většinou zahrnují liniovou vegetaci.

Obr. 14: Územní systém ekologické stability

Holý vrch

Plochy vymezené k zastavění zasahují na IP 108 Třešňovka. Ze severní strany jsou ohraničeny IP 109 Pod Holým vrchem, které tvoří remíz ohraničující jižní louku od severního pole. Soustavu rybníčků severně je vymezena jako interakční prvek 110 Hanousky.

Kánín

Bezejmenný vodní tok s břehovými porosty, který ohraničuje řešenou plochu ze severu je vymezen jako IP 129 Kánín, remíz podél silnice Pod Kanínem jako interakční prvek 131 Kánín u dubu (zahrnuje také stromy podél Dobřejovické silnice). Lokalita Kánín přes Dobřejovickou ulici sousedí s LBC 97 U strouhy zahrnující širší nivu Lučního potoka. Nadregionální biokoridor Vltava se nachází za Poněšickou silnicí severozápadně.

Významné krajinné prvky

Významnými krajinnými prvky (VKP) ve smyslu § 3 zákona č. 114/1992 Sb. jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera a údolní nivy, dále ty části krajiny, které zaregistrouje podle § 6 příslušný orgán ochrany přírody. Nově zastaviteľné plochy nezasahují do významných krajinných prvků.

Holý vrch

Nově zastaviteľná plocha sousedí s lesním porostem, který je VKP dle zákona č. 114/1992 Sb. Lesní porosty se nachází na svazích nad Vltavou východně řešené plochy.

Kánín

Plochu ohraničuje ze severu bezejmenný vodní tok. Lesní porost sousedí s plochou z jihovýchodu.

Biogeografická charakteristika

Obě řešené plochy se nacházejí na okraji Českobudějovického bioregionu (1.30), v sousedství Bechyňského bioregionu (1.21).

Českobudějovický bioregionu (1.30)

Bioregion je tvořen pární vyplňenou kyselými sedimenty s rozsáhlými podmáčenými sníženinami. Převažuje biota dubo-jehličnaté varianty 4. vegetačního stupně, s ostrovami 3., dubovo-bukového stupně. Geobotanicky je vegetace řazena do acidofilních doubrav, luhů a olšin. Charakteristické je zastoupení mokřadních a vodních stanovišť, na rozdíl od Třeboňského bioregionu (1.31) s teplomilnější vodní flórou. Převažují hercynské prvky, zvláštností jsou lesy hájového charakteru, avšak bez účasti habru a podmáčené lesy se zastoupením dubu, jedle, buku a smrků. Netypická část je tvořena podmáčenými plošinami a kopci na krystaliniku a sprašových hlínách s acidofilními doubravami. Bioregion má vyrovnané zastoupení rybníků, vlhkých luk, kulturních borů a orné půdy. Fauna tohoto bioregionu je převážně hercynská, se západními vlivy (ježek západní, ropucha krátkonohá), silně ovlivněna lidskou činností. Přírodě blízká stanoviště a jejich faunu představují především mokřady, do velké míry nahrazované

pobřežními lemy četných rybníků. Řeky v bioregionu mají podhorský charakter a náležejí do parmového pásma.

Bechyňský bioregion

Bioregion je tvořen plošinami a hřbety rozříznutými průlomovým údolím Vltavy a jejích přítoků. Plošiny zabírají acidofilní doubravy, Písecké hory květnaté bučiny. Údolí Vltavy má pestrou mozaikou stanovišť vč. dubohabrových hájů a reliktních borů, avšak proti Slapskému bioregionu (1.20) se značně ochuzenou druho-vou skladbou. Převažuje 4. bukový vegetační stupeň, v údolí Vltavy 3. dubovo-bukový stupeň. Netyliskými částmi jsou plynulé přechody do okolních bioregionů. V současnosti převažuje orná půda, v lesích dominují kulturní smrčiny, na svazích údolí s fragmenty dubohabřin a na hřbetech s fragmenty bučin. Na přilehlých plošinách jsou hojněji zastoupeny rybníky. Fauna bioregionu je představována ochuzenými a silně pozměněnými živočišnými společenstvy hercynského původu, se západními vlivy. Od většiny okolních bioregionů se Bechyňský bioregion liší přítomností údolního fenoménu, pro nějž jsou charakteristické dubohabřiny *Melampyro nemorosi-Carpinetum betuli*.

Flóra

Obecná charakteristika

Podle regionálně fytogeografického členění se zájmové území nachází ve fytogeografické oblasti mezofytikum, obvodu Českomoravské mezofytikum, ve fytogeografickém okrese Jihočeská pahorkatina, podokrese Písecko – hlubocký hřeben. Pro fytogeografický podokres Písecko – hlubocký hřeben je charakteristický suprakolinní až submontánní vegetační stupeň (kopcovina až vrchovina) s kvetenou tvořenou jednotvárnými mezofytty, relativně kontinentální, srážkově nedostatkové klima (= vztah k průměrné izohyetě odpovídající nadmořské výšce fytochorionu), terén spíše svažitý než plochý, různorodý substrát a mozaika lesních a zemědělsky využívaných ploch.

Co se týče rekonstrukční vegetace, obě plochy byly dle rekonstrukční geobotanické mapy původně obsazené lesy charakteru dubohabřin (*Carpinion*), táhnoucích se kaňonem Vltavy od severu po Hlubokou.

Mapka potenciální vegetace (tj. taková, která by se zde vyvinula, kdyby na ni přestal působit člověk) bere v úvahu nevratné změny způsobené člověkem v krajině, např. odvodnění. I ona předpokládá na obou zájmových plochách černýšovou dubohabřinu (*Melampyro nemorosi – Carpinetum*).

Stávající vegetační charakteristika

Holý vrch

Plocha se rozkládá na severním okraji sídla. Ze západu se sem blíží nová zástavba – ulice Karla Čapka a ulice Třešňovka, kde jsou postaveny nové řadové nebo samostatné domy, z nichž některé jsou ještě ve výstavbě. Následuje plocha SO.Z4.1 územním plánem navržená k zástavbě. Řešené území navazuje na plochu východně.

Území představuje pěknou mozaiku rozmanité zeleně – jsou zde dvě louky, výběžek lesa a z něho vycházející plocha obsazená dřevinami a dlouhá linie dřevin dosahující až k řadovým domkům okraje zástavby v ulici Třešňovka. Louky jsou kosené a druhově chudé, pravděpodobně založené jako trvalý nebo dočasný travní porost, s převahou nasetých trav. Les je listnatý, kosterní dřevinou je dub letní (*Quercus robur*), přimíšena je lípa srdčitá (*Tilia cordata*), na okraji trnovník akát (*Robinia pseudoacacia*), keřové patro tvoří mladá lípa srdčitá, střemcha hroznovitá, jasan ztepilý (*Tilia cordata*, *Prunus padus*, *Fraxinus excelsior*), v lemu se uplatňuje slivoň trnka (*Prunus spinosa*). V podrostu popsaného listnatého lesa byly nalezeny typické druhy podrostu listnatých lesů jako například lipnice hájní, kokořík vonný, silenka níci, papratka samice, břečťan popínavý (*Poa nemoralis*, *Polygonatum odoratum*, *Silene nutans*, *Athyrium filix-femina*, *Hedera helix*) a ruderální druhy např. vlaštovičník větší, kerblík lesní, kuklík městský (*Chelidonium majus*, *Anthriscus sylvestris*, *Geum urbanum*).

Obr. 15: Listnatý les a jeho podrost

Zajímavá je plocha částečně zarostlá dřevinami vybíhající z lesa k západu. V minulosti zde byly (dle katastrální mapy) úzké pruhy políček a luk oddělené liniemi dřevin. Dodnes se zachovaly mohutné duby (*Quercus robur*) vysazené do linie s obvodem kmene v prsní výšce kolem 200 cm. Páteř dubového stromořadí doplňují mladší duby, lípy a akáty (*Quercus robur*, *Tilia cordata*, *Robinia pseudoacacia*), z keřů línska obecná a bez černý (*Corylus avellana*, *Sambucus nigra*), částečně vyřezávané. Podrost je nekosený a dominují v něm ruderální prvky jako ostružiník maliník a kopřiva dvoudomá (*Rubus idaeus*, *Urtica dioica*).

Obr. 16: Duby rostoucí v linii mezi bývalými políčky

Ze severní strany ohraničuje plochu zeleně mez obsazená dřevinami. Jedná se o úzkou, ale dlouhou linii propojující les na východě s okrajem sídla na západě až k ulici Třešňovka. Kosterní dřevinou je dub letní (*Quercus robur*). Duby nejsou staré, ale jsou vzrostlé a zdravé, doplňuje je bříza bělokorá, lípa srdčitá, střemcha hroznovitá a brslen evropský (*Betula pendula*, *Tilia cordata*, *Prunus padus*, *Euonymus europaeus*).

Z jižní strany ohraničuje plochu zeleně polní cesta. Cesta není doprovázena stromořadím. V tomto úseku stojí jen dvě dřeviny – jeden dub letní s obvodem kmene v prsní výšce cca 150 cm a jedna stará jabloň (*Quercus robur*, *Malus domestica*).

Obr. 17: Polní cesta

Kánín

Zájmová plocha se rozkládá na východním okraji sídla mezi Dobřejovickou a Poněšickou silnicí. V současné době jsou zde dvě velká pole oddělená od sebe polní cestou. V západní části u Poněšické silnice jsou na okraji polí travnaté plochy, jinak se jedná o oraná pole. Na orné půdě byly v roce 2022 pěstovány obiloviny.

Obr. 18: Jižní pole, nadzemní vedení VN, v pozadí zámek Hluboká

Obr. 19: Severní pole, v pozadí potok a jeho břehové porosty

Cesta půlící plochu na severní a jižní část je travnatá, dominantní trávou je ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*). Z bylin byly zaznamenány druhy jako štírovník růžkatý, pryšec obecný, čekanka obecná, pelyněk černobýl, kerblík lesní, hluchavka bílá, knotovka bílá, kopřiva dvoudomá (*Lotus corniculatus*, *Euphorbia esula*, *Cichorium*

intybus, *Artemisia vulgaris*, *Anthriscus sylvestris*, *Lamium album*, *Melandrium album*, *Urtica dioica*) aj. Podél této travnaté cesty rostou ojedinělé dřeviny: dub letní, jasan ztepilý, jabloň domácí, mladý jírovec maďal (*Quercus robur*, *Fraxinus excelsior*, *Malus domestica*, *Aesculus hippocastanum*).

Obr. 20: Travnatá cesta

U západního okraje severního pole je malá plocha obehnána ohradníkem, jedná se zřejmě o dočasné využití jako pastvina. Na podzim vypadá bezútěšně, nedopasky nejsou vysečeny a plochu zcela obsadily odumírající širokolisté šťovíky (*Rumex crispus*, *R. obtusifolius*), jejichž semena plochu ještě více zaplevelí. Jižní pole je ze západní strany ohraničeno oplocením podniku Skladovací a opravárenské zařízení HZS ČR (Hasičský záchranný sbor České republiky). Uvnitř oplocení je intenzivně kosený trávník a vysazené dřeviny.

Hranice plochy jsou v terénu dobře patrné. Od východu ji ohraňuje úvozová cesta zařezávající se do terénu. Je to ulice Pod Káninem a z ní vycházející nezpevněná cesta. Na hraně svahu nad cestou i ve svahu úvozu rostou dřeviny, zejména mohutné duby letní (*Quercus robur*), některé s obvodem kmene v prsní výšce nad 200 cm. Stromořadí doplňují další dřeviny jako třešeň ptačí, jasan ztepilý, javor mléč, hrušeň obecná, hloh, trnka, brslen evropský, růže šípková, janovec metlatý, líska obecná, ptačí zob (*Prunus avium*, *Fraxinus excelsior*, *Acer platanoides*, *Pyrus communis*, *Crataegus* sp., *Prunus spinosa*, *Euonymus europaeus*, *Rosa canina*, *Cytisus scoparius*, *Corylus avellana*, *Ligustrum vulgare*). V podrostu byly zaznamenány druhy lipnice hájná, kerblík lesní, kokořík mnohokvětý, pryšec chvojka (*Poa nemoralis*, *Anthriscus sylvestris*, *Polygonatum multiflorum*, *Euphorbia cyparissias*).